

Elżbieta Kempisty, Krzysztof Kowalski

Stacze, pow. Ełk. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 8, 45

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SKAWINA , pow. Kraków

patrz
okres wpływów rzymskich

STACZE, pow. Ełk
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum Archeolo-
giczne w Warszawie

Badania prowadzili dr Elżbieta Kempisty i mgr Krzysztof Kowalski. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Osada neolityczna.

Stanowisko położone jest u ujścia rzeki Legi do jeziora Stackiego. Na niewielkim wzniesieniu graniczącym od strony wschodniej i północno-wschodniej z jeziorem a południowej i południowo-wschodniej z rzeką, występują liczne wyroby krzemienne i fragmenty ceramiki. Z ich rozrzutu wynika, że osada ciągnie się wzdłuż brzegów jeziora pasem szerokości kilkudziesięciu metrów.

Przebadano powierzchnię 34 m², wykop I o pow. 30 m² usytuowany był w pld. części osady, tuż nad rzeką, wykop II o powierzchni 4 m² założono w odległości 140 m na północ od pierwszego.

W wykopie I stwierdzono występowanie warstwy kulturowej miąższości około 30 cm i obiektów-jam. Z próchnicy i warstwy kulturowej uzyskano liczny materiał zabytkowy w postaci ceramiki /ułamki naczyń stanowiące niekiedy bliskie analogie do ceramiki z Sośni, pow. Grajewo/, wyroby krzemienne / w tym 80 rdzeni i narzędzi: trójkątne grociki o powierzchniowym załuskaniu, drapacze, skrobacze, rylce, pazur, wióry i ich fragmenty o załuskanych bokach oraz pojedyncze tylczaki i półtylczaki, a także wyroby kamienne /fragment toporka, trzpień z toporka i gładzik/. Rdzenie jednopiętowe wiórowe i odłupkowe.

W wykopie II nie stwierdzono warstwy kulturowej. Zabytki występowały rzadko.

Osada w Staczach należy do najbogatszych, znanych obecnie osad kultury niemeńskiej. Większość narzędzi posiada charakter neolityczny. Pojedyncze egzemplarze, jak tylczaki i półtylczaki są, być może, elementami starszymi - mezolitycznymi lub wczesnoneolitycznymi. Obecność warstwy kulturowej świadczy o intensywnym użytkowaniu osady. Zespoły zabytków z poszczególnych jam i towarzyszące im węgle drzewne stwarzają perspektywę ustalenia ścisłej chronologii.

Badania będą kontynuowane.

STARY ZAMEK, pow. Wrocław
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze